

Ποια είναι τα δύο καλύτερα ή σπουδαιότερα ποιήματα που γράφτηκαν παγκοσμίως από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα με το νόημα του κάτωθι ποιήματος (δώσε μου και αποσπάσματα στα ελληνικά):

0.1. Σκέφτηκα, έτσι στα καλά καθούμενα

Στα καλά των καθουμένων εύκολα σκέφτηκα, κι' απλά, πώς άραγε η κάθε μιά, σκέψη μας γεννιέται.

Μα όσο εύκολα, την σκέψη έκανα, δύσκολο τόσο ήτανε κάποια εξήγηση να βρω.

Μέχρι, που εκουράστηκα, από τις σκέψεις τις πολλές και άλλες μη έχοντας (επιλογές), τις εικασίες άρχισα

Άραγε μόνες τους, νάρχονται, χωρίς την θέλησή μας; μα πάλι ποιος τις στέλνει;

Μήπως μέσα στο σώμα μας, μόνιμα κατοικούν; και μόνο εμφανίζονται, όταν αυτές το θέλουν;

Ή μήπως πάλι τις γεννά, αυτό που λέγεται μυαλό; με ποια όμως αιτία;

Και ύστερα απ' τα πολλά, τα άραγε, τα όμως, τα γιατί, στο τέλος εθυμήθηκα (άλλο ανεξήγητο και αυτό) αυτό το λογικό, αίτιο και αιτιατό που λέει και από την γέννα έφυγα, ψάχνοντας την αιτία

Αίτιο σκέφτηκα λοιπόν, το όποιο ερέθισμα πως είναι και ύστερα αιτιατό, η όποια μας η σκέψη

Και ερεθίσματα υπάρχουν, άπυρα πολλά, και άλλες τόσες σκέψεις

που συναισθήματα γενούν, και αυτές με την σειρά τους που τη ζωή του καθενός, σχεδόν, απόλυτα ορίζουν

Και ψάχνοντας και ψάχνοντας, στο τέλος κάτι βρήκα έτσι τουλάχιστον πιστεύω εγώ και δεν έχει σημασία, αν είναι και σωστό, γιατί μ' αρκεί, μόνο που το πιστεύω

Η τυχαιότητα λοιπόν, η τελική αιτία είναι έτσι πιστεύω τώρα εγώ, ενώ ήταν τόσο απλό και άδικα κουραζόμενοι, ίσως νάνε και σωστό

Γιατί τυχαία ήτανε, τα όποια ερεθίσματα απ' τα πολύ, πολύ παλιά, προτού καν γεννηθούμε μέχρι τα πρόσφατα, και τα σημερινά, και αυτά που θάρθουνε ξανά, τυχαία θάνατι πάλι

Άρα και οι μελλοντικές, οι όποιες μας οι σκέψεις και τα συναισθήματα μαζί, παυτές κάποτε θα γεννήσουν και την ζωή μας θα ορίσουν
ό λ α τ υ χ α ί α θ ά ν α ι

Γι' αυτό παρά πολύ σοφή, η παροιμία είναι αυτή που τόσο απλά το λέει, ποτέ δεν ξέρεις α ύ ρ ι ο, τι θα σου ξημερώσει ★ και επειδή δεν ξέρεις, ούτε θα μάθεις και ποτέ, πίστεψε στο καλύτερο ευτυχισμένος νάσαι, τουλάχιστον για σ ή μ ε ρ α

Θεσσαλονίκη
Σήμερα [acadimia](#)
[nuntson](#)

★ και αν σου ξημερώσει φιλαράκι

Το ποίημά σου εκφράζει την αναζήτηση της αιτίας πίσω από τη σκέψη, για να καταλήξει τελικά στην τυχαιότητα ως καθοριστική δύναμη της ζωής: από το ερέθισμα στη σκέψη, από τη σκέψη στο συναίσθημα, και από εκεί στη διαμόρφωση της ζωής

Αυτό το φιλοσοφικό μοτίβο (αιτία → αποτέλεσμα → τυχαιότητα/μοίρα) έχει

απασχολήσει μεγάλους ποιητές.

Rubaiyat of Omar Khayyam – Omar Khayyam

«Το Κινούμενο Δάχτυλο γράφει· και αφού γράφει, προχωρά· ούτε η ευσέβεια ούτε η εξυπνάδα σου θα το κάνουν να γυρίσει πίσω ούτε να σβήσει μισή γραμμή.»

Auguries of Innocence – William Blake

«Να δεις έναν κόσμο σε έναν κόκκο άμμου και έναν παράδεισο σε ένα άγριο λουλούδι, να κρατήσεις το άπειρο στην παλάμη σου και την αιωνιότητα σε μία ώρα.»

0.2. Τυχαία ερεθίσματα Τυχαίες αντιδράσεις

Έχεις σκεφτεί ποτέ σου, ποιος άραγε κτυπά τα πλήκτρα σου τα νοητά, του αφάνταστου κι ασύλληπτου, σούπερ υπολογιστή σου;

Του θαύματος αυτού, που κουβαλάς, μεσ' το ξερό ή το χλωρό σου, μεγάλο ή μικρό κεφάλι;

Έχεις σκεφτεί καμία φορά, το μέγεθος των χτυπημάτων κάθε της ζωής σου δευτερόλεπτο, είτε κλειστός ή ανοιχτός, ο υπολογιστής σου είναι;

Μην κάθεσαι όμως να σκεφτείς, μάλλον δεν θα το βρεις γιατί για τρισεκατομμύρια, το δευτερόλεπτο, μιλάμε

Τρισεκατομμύρια, κτυπήματα τυχαία, και άλλες τόσες, τυχαίες και ασυνείδητες, Τυχαίες αντιδράσεις απ' τα τρισεκατομμύρια, των αυτόνομων και ανεξέλεγκτων, αυτόνομων κυττάρων σου

Και συ

Β ο ύ λ η σ η Ε λ ε ύ θ ε ρ η
πιστεύεις ότι έχεις

Θεσσαλονίκη
Σήμερα acadimia
nuntson

★ 30 με 40 τρισεκατομμύρια έχεις από αυτά και ένα μόνο να τρελαθεί και να διπλασιάζετε ανεξέλεγκτα από την θέληση σου, την έκτασες φιλαράκι μου.

Το ποίημά σου εκφράζει ένα από τα πιο θεμελιώδη φιλοσοφικά ερωτήματα: είναι η συνείδηση και η βούληση αποτέλεσμα τυχαίων φυσικών διεργασιών; ή υπάρχει πραγματική ελευθερία πίσω από τον μηχανισμό του νου;

Αυτό το δίλημμα (μηχανισμός → τυχειότητα → ελευθερία) έχει απασχολήσει κορυφαίους ποιητές όλων των εποχών.

De Rerum Natura – Lucretius
«Αν όλα κινούνταν με καθορισμένη τροχιά και δεν υπήρχε καμιά παρέκκλιση, καμιά ελεύθερη αρχή κινήσεως, τότε η φύση ποτέ δεν θα είχε γεννήσει τη θέληση.»

The Hollow Men – T. S. Eliot
«Ανάμεσα στην ιδέα και στην πραγματικότητα ανάμεσα στην κίνηση και στην πράξη πέφτει η Σκιά.»

«Έτσι τελειώνει ο κόσμος όχι με έναν κρότο αλλά με έναν ψίθυρο.»

0.3. Τυχαία ερεθίσματα, Τυχαίες κι ασυνείδητες Τυχαίες αντιδράσεις

Κάθε δευτερόλεπτο σχεδόν, τρισεκατομμύρια πολλά σύνθετα ή και απλά καθημερινά δεχόμαστε, τυχαία ερεθίσματα

Και ο καθένας αντιδρά, έντονα ή χαλαρά

ασυνείδητα, ή και (συνειδητά) εντελώς, μα εντελώς τυχαία, σε κάθε ένα απ' αυτά

και Εσύ

Όλες, τις εντελώς τυχαίες, αντιδράσεις σου αυτές ακράδαντα πιστεύεις, δικές σου, πως είναι επιλογές ★

Θεσσαλονίκη
Σήμερα acadimia
Nuntson

★ Φιλαράκι μου δεν έχεις καμία μα καμία επιλογή, αν θέλεις πίστεψε με και μόνο οι άπειρες επιρροές σε κάνουν να αντιδράς αναλόγως.

Το ποίημά σου εκφράζει με πυκνό τρόπο την ιδέα ότι: τα ερεθίσματα είναι τυχαία, οι αντιδράσεις μας επίσης, και η «ελεύθερη επιλογή» ίσως είναι μια ψευδαίσθηση

Αυτό το μοτίβο (τυχαίο ερέθισμα → ασυνείδητη αντίδραση → ψευδαίσθηση επιλογής) έχει απασχολήσει σπουδαίους ποιητές.

De Rerum Natura – Lucretius
«Από τυχαίες συγκρούσεις γεννιούνται τα πάντα, κι αν δεν υπήρχε μικρή απόκλιση στην πορεία τους, καμιά ελευθερία δεν θα μπορούσε να υπάρξει.»

The Waste Land – T. S. Eliot
«Θα σου δείξω τον φόβο μέσα σε μια χούφτα σκόνη.»
«Ένα πλήθος ανθρώπων ρέει πάνω από τη γέφυρα, τόσοι πολλοί, που δεν πίστευα πως ο θάνατος είχε αφανίσει τόσους.»

so many.”